

Stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov k legislatívnemu balíku týkajúcemu sa obetí trestných činov vrátane návrhu smernice, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov, a návrhu nariadenia o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach

(2012/C 35/02)

EURÓPSKY DOZORNÝ ÚRADNÍK PRE OCHRANU ÚDAJOV,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 16,

so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie, a najmä na jej články 7 a 8,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽¹⁾,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov ⁽²⁾, a najmä jeho článok 41 ods. 2,

PRIJAL TOTO STANOVISKO:

1. ÚVOD

1.1. Kontext

1. Komisia prijala 18. mája 2011 balík legislatívnych nástrojov týkajúci sa ochrany obetí trestných činov. Do legislatívneho balíka patrí návrh smernice, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov (ďalej len „navrhovaná smernica“), a návrh nariadenia o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (ďalej len „navrhované nariadenie“) ⁽³⁾. Oba návrhy dopĺňa oznámenie Komisie o posilnení práv obetí v EÚ ⁽⁴⁾.
2. Napriek skutočnosti, že táto legislatívna iniciatíva bola začlenená do zoznamu priorít európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov na legislatívne konzultácie, konzultácie podľa článku 28 ods. 2 nariadenia (ES) č. 45/2001 sa neuskutočnili ⁽⁵⁾. Toto stanovisko preto vychádza z článku 41 ods. 2 rovnakého nariadenia. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov odporúča, aby sa do preambuly prijatých nástrojov zahrnul odkaz na toto stanovisko.

1.2. Ciele a rozsah legislatívneho balíka

3. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov víta politické ciele legislatívneho balíka, ktorými v súlade so Štokholmským programom a jeho akčným plánom sú posilnenie práv obetí trestných činov a zabezpečenie ich potrieb vzťahujúcich sa na ochranu, podporu a prístup k spravodlivosti ⁽⁶⁾.
4. Navrhovaná smernica má nahradiť rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV o postavení obetí v trestnom konaní ⁽⁷⁾. Stanovujú sa v nej spoločné minimálne pravidlá v oblasti práv, podpory

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2011) 275 a KOM(2011) 276, v uvedenom poradí.

⁽⁴⁾ Pozri oznámenie Komisie s názvom Posilnenie práv obetí v EÚ, KOM(2011) 274.

⁽⁵⁾ K dispozícii na webovej stránke európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov (<http://www.edps.europa.eu>) v časti: Konzultácie/Priority.

⁽⁶⁾ Pozri oznámenie Komisie s názvom Posilnenie práv obetí v EÚ, op. cit., s. 2.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 82, 22.3.2001, s. 1. V dôvodovej správe sa uznáva, že napriek pokroku dosiahnutému v tejto oblasti neboli realizované všetky ciele rámcovej smernice.

a ochrany obetí trestných činov. Cieľom navrhovanej smernice je najmä zabezpečenie dôstojného zaobchádzania s obeťami, zohľadnenie osobitných potrieb zraniteľných obetí, zabezpečenie primeranej podpory a informovanosti obetí a ich účasti na trestných konaniach ⁽⁸⁾.

5. Cieľom navrhovaného nariadenia je zabezpečiť obetiam využívajúcim výhody ochranného opatrenia v občianskych veciach v niektorom členskom štáte rovnakú úroveň ochrany v ďalšom členskom štáte, a to bez toho, aby bol potrebný osobitný postup ⁽⁹⁾. Toto opatrenie dopĺňa návrh smernice o európskom ochrannom príkaze (iniciatíva týkajúca sa európskeho ochranného príkazu) zameranej na vzájomné uznávanie ochranných opatrení v trestných veciach. O iniciatíve týkajúcej sa európskeho ochranného príkazu, ku ktorej vydal európsky dozorný úradník pre ochranu údajov svoje stanovisko v októbri 2010 ⁽¹⁰⁾, sa v súčasnosti diskutuje v Európskom parlamente a v Rade.

1.3. Cieľ predloženého stanoviska

6. Ochrana súkromia a osobných údajov zohráva kľúčovú úlohu v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ako je stanovené v Štokholmskom programe, a to najmä v súvislosti s justičnou spolupracou v trestných veciach. V októbri 2010 vydal európsky dozorný úradník pre ochranu údajov stanovisko k iniciatíve týkajúcej sa európskeho ochranného príkazu, v ktorom zdôraznil potrebu jednotného režimu ochrany údajov v súvislosti s iniciatívami v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach ⁽¹¹⁾. Pri tejto príležitosti európsky dozorný úradník pre ochranu údajov zdôraznil, že pre spracovanie údajov v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach je charakteristická mimoriadna citlivosť údajov a vplyv, ktorý môže mať súvisiace spracovanie údajov na dotknuté osoby ⁽¹²⁾. Preto je potrebné venovať primeranú pozornosť aspektom ochrany údajov vyplývajúcim z iniciatív v tejto oblasti a v prípade potreby zaviesť primerané pravidlá a záruky.
7. Podľa názoru európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov tvorí ochrana súkromia a osobných údajov základný prvok ochrany obetí, ktorú majú zabezpečiť navrhované nástroje. V predloženom stanovisku sa preto sústreďuje na aspekty návrhov súvisiace so súkromím a predkladá návrhy na zlepšenie alebo posilnenie ochrany obetí.

2. ANALÝZA NÁVRHOV

2.1. Smernica o právach, podpore a ochrane obetí trestných činov

8. Súkromím a ochranou údajov sa priamo alebo nepriamo zaoberajú rôzne ustanovenia navrhovanej smernice ⁽¹³⁾. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov tieto ustanovenia vo všeobecnosti víta, keďže sú zamerané na zachovanie súkromia obetí. Zisťuje však, že normy ochrany by sa mohli v niektorých prípadoch posilniť a jasnejšie definovať bez toho, aby bola dotknutá ich povaha minimálnych noriem.
9. Pripomienky európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov sa zamerajú najmä na tieto aspekty: 1. článok 23 navrhovanej smernice, ktorý sa zaoberá právom na ochranu súkromia a vzťahom k médiám; 2. práva obetí na informácie a na prístup k vlastným osobným údajom; a 3. ochranu dôvernosti komunikácie medzi obeťou a službami podpory obetiam. Rozbor týchto aspektov sa nachádza v ďalších podčastiach.

2.1.1. Ochrana súkromia obeť

10. Hlavným vecným ustanovením navrhovanej smernice v oblasti súkromia je článok 23 s názvom Právo na ochranu súkromia. V článku 23 ods. 1 sa stanovuje, že „členské štáty zaistia, aby justičné orgány

⁽⁸⁾ Pozri oznámenie Komisie s názvom Posilnenie práv obetí v EÚ, op. cit., s. 8.

⁽⁹⁾ Tamtiež.

⁽¹⁰⁾ Stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 5. októbra 2010 k európskemu ochrannému príkazu a k európskemu vyšetrovaciemu príkazu v trestných veciach, (Ú. v. EÚ C 355, 29.12.2010, s. 1).

⁽¹¹⁾ Tamtiež, pozri najmä časť II stanoviska.

⁽¹²⁾ Tamtiež, bod 1.

⁽¹³⁾ Pozri najmä odôvodnenie 22, v ktorom sa uznáva, že ochrana súkromia obeť môže predstavovať dôležitý nástroj prevencie viktimizácie; odôvodnenie 27, v ktorom sa odkazuje na ochranu osobných údajov poskytovanú jednotlivcom podľa rámcovej smernice Rady 2008/977/SVV a dohovoru Rady Európy 108; článok 21, ktorý sa zaoberá opatreniami na zabránenie nepotrebnému vypočúvaniu týkajúcemu sa súkromného života obeť a opatreniami umožňujúcimi vypočúvanie bez prítomnosti verejnosti; článok 23, ktorý sa zaoberá právom na ochranu súkromia a zásahmi médií.

mohli počas súdneho konania prijať patričné opatrenia na ochranu súkromia a fotografií obete a členov jej rodiny“. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov má k tomuto ustanoveniu niekoľko pripomienok.

11. Po prvé, článok 23 ods. 1 nepokrýva plné právo na ochranu súkromia obetí trestných činov. Rozsah ustanovenia je oveľa viac obmedzený, keďže hovorí len o právomoci „justičných orgánov“ zaviesť ochranné opatrenia „počas súdneho konania“. Ochranu súkromia však nestačí zabezpečiť len „počas súdneho konania“, ale aj počas vyšetrovania a v čase pred súdnym procesom. Vo všeobecnosti platí, že súkromie je potrebné v prípade potreby chrániť od prvého kontaktu s príslušnými orgánmi a aj po ukončení súdneho konania.
12. V tomto zmysle je potrebné poznamenať, že v porovnaní s článkom 23 ods. 1 sa v rámci niekoľkých ďalších medzinárodných nástrojov už prijal ambicióznejší prístup. V odporúčaní Rady Európy Rec(2006) 8 týkajúcom sa pomoci obetiam trestných činov sa napríklad stanovuje, že „štáty prijímú príslušné kroky, aby v najväčšej možnej miere zabránili možnému vplyvu na súkromný a rodinný život obetí a aby ochránili aj osobné údaje obetí, a to najmä počas vyšetrovania a stíhania“ (zvýraznené) ⁽¹⁴⁾. Podobné ustanovenia obsahujú aj ďalšie nástroje ⁽¹⁵⁾.
13. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odporúča európsky dozorný úradník pre ochranu údajov pridať k článku 23 prvý odsek, v ktorom sa bude všeobecnejšie uvádzať, že členské štáty zabezpečia čo najlepšiu ochranu súkromného a rodinného života obetí, ako aj ochranu osobných údajov obetí od prvého kontaktu s úradnými orgánmi a po ukončení trestného konania. Súčasný článok 23 ods. 1 by sa mal okrem toho upraviť tak, aby súdnym orgánom umožňoval vydávať ochranné opatrenia aj „počas vyšetrovania trestného činu“.
14. Po druhé, článok 23 ods. 1 neobsahuje ani zmienku o obsahu osobitných opatrení, ktoré môžu prijať súdne orgány s cieľom zachovať právo obete na súkromie. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov rozumie zámeru ponechať členským štátom v tejto oblasti maximálnu mieru flexibility. Napriek tomu by spresnenie mohlo byť užitočné. Konkrétne sa môže v návrhu uviesť zoznam minimálnych opatrení, ktoré môžu súdne orgány s cieľom chrániť súkromie obete prijať v súlade s vnútroštátnym právom ⁽¹⁶⁾. Môžu k nim patriť napríklad tieto kategórie opatrení:
 - nezverejnenie alebo obmedzené zverejnenie informácií o identite a pobyte obetí alebo ich rodinných príslušníkov v príslušných prípadoch a za určitých podmienok (ako sa uvádza v odôvodnení 22),
 - príkaz na odstránenie určitých dôverných údajov zo spisu alebo zákaz zverejnenia určitých informácií,
 - obmedzenie zverejnenia citlivých informácií v rozsudkoch a ďalších rozhodnutiach, ktoré sa zvyčajne zverejňujú.
15. Po tretie, článok 23 neobsahuje žiadne ustanovenia zabezpečujúce dôvernosť informácií, ktoré majú k dispozícii štátne orgány. V tomto zmysle znovu poskytuje užitočné príklady citované odporúčanie Rady Európy Rec(2006) 8. V bode 11 odporúčania sa uvádza, že štáty by mali od všetkých orgánov, ktoré prídu do kontaktu s obeťami, vyžadovať prijatie jasných noriem, na základe ktorých môžu tretím stranám poskytnúť informácie získané od obetí alebo informácie týkajúce sa obetí len za podmienky, že obeť s týmto zverejnením výslovne súhlasí, alebo existuje právna požiadavka či oprávnenie na takéto zverejnenie. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov vyzýva zákonodarcu, aby do navrhovanej smernice začlenil podobné ustanovenie.

⁽¹⁴⁾ Bod 10.8. odporúčania Rady Európy, Rec(2006) 8.

⁽¹⁵⁾ Pozri napr. návrh Dohovoru OSN o justícii a podpore obetí trestných činov a zneužitia právomocí, článok 5 ods. 2 písm. g), článok 6, článok 8 ods. 6 písm. g); usmernenia Výboru ministrov týkajúce sa ochrany obetí teroristických činov, prijaté 2. marca 2005, bod VIII; usmernenia týkajúce sa justície v prípade detských obetí a svedkov trestných činov, ECOSOC, Res 2005/20, 2005, bod 8 písm. a), body 26 až 28.

⁽¹⁶⁾ Je to v súlade s prístupom uvedeným v článku 21, ktorý sa týka práva na ochranu zraniteľných obetí počas trestného konania.

2.1.2. Súkromie a médiá

16. V druhom odseku článku 23 sa stanovuje, že „členské štáty prijímú opatrenia, ktoré povzbudia médiá, aby prijali a rešpektovali samoregulačné opatrenia na ochranu súkromia, osobnej integrity a osobných údajov obete“. Na tomto mieste návrhu sa tiež uplatňuje minimalistický prístup, a to jednoduchým odkazom na nástroj samoregulácie.
17. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov chápe dôvody prijatia opatrného prístupu k tejto téme a vo všeobecnosti s prístupom Komisie súhlasí. Vzťah medzi médiami a súkromím je nesmierne citlivý a zložitý. Je to oblasť, v ktorej môžu dôležitú úlohu zohrávať aj hranice stanovené Chartou základných práv EÚ a Európskym dohovorom o ľudských právach, rôznymi tradíciami a kultúrnymi rozdielmi v rôznych členských štátoch. Tento prístup sa javí byť v súlade so súčasným rámcom ochrany údajov (článok 9 smernice 95/46/ES), v ktorom sa vo vzťahu k spracovaniu údajov na novinárske alebo umelecké či literárne účely ponecháva veľký priestor členským štátom⁽¹⁷⁾.
18. Pokiaľ ide o samoreguláciu, európsky dozorný úradník pre ochranu údajov je presvedčený, že tento nástroj môže zohrávať dôležitú úlohu pri zosúladiení súkromia a slobody prejavu. V článku 23 ods. 2 sa okrem toho odzrkadľuje prístup podľa odporúčania Rec(2006) 8, v ktorom sa tiež stanovuje, že štáty by mali s cieľom chrániť súkromie a osobné údaje obetí podporovať médiá v prijímaní a dodržiavaní samoregulačných opatrení⁽¹⁸⁾. Samoregulačné nástroje môžu fungovať v kombinácii s ustanoveniami vnútroštátneho rámca, tieto ustanovenia by však mali byť v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcou sa článku 10 Európskeho dohovoru o ľudských právach⁽¹⁹⁾.

2.1.3. Konkrétne informácie a práva na prístup

19. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov poznamenáva, že článok 3 navrhovanej smernice, ktorý sa týka práva na získanie informácií od prvého kontaktu s príslušným orgánom, neobsahuje informácie týkajúce sa ochrany údajov. Na zabezpečenie primeranej ochrany svojich osobných údajov musia obeť v príhodnom čase získať všetky potrebné informácie, ktoré im umožnia plne pochopiť, ako sa budú ich osobné údaje spracúvať.
20. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov preto odporúča, aby sa do článku 3 začlenilo dodatočné ustanovenie, v ktorom sa stanoví, že obetiam sa poskytnú informácie o ďalšom spracovaní ich osobných údajov v súlade s článkom 10 smernice 95/46/ES. Zákonodarca by mal okrem toho zvážiť začlenenie pravidiel o prístupe obetí k ich osobným údajom a zároveň zachovať zákonné záujmy týkajúce sa trestného vyšetrovania a stíhania.

2.1.4. Dôvernosť komunikácie medzi obeťami a službami podpory

21. V navrhovanej smernici sa uznáva právo obetí trestných činov na získanie podpory od chvíle uskutočnenia trestného činu, počas trestného konania a po ukončení tohto konania v závislosti od potrieb obete⁽²⁰⁾. Obete určitých kategórií, napríklad obeť sexuálneho násillia, trestných činov súvisiacich s pohlavím, rasovou nenávisťou a trestných činov súvisiacich s inými predsudkami alebo obeť terorizmu môžu vyžadovať podporu odborníkov⁽²¹⁾ vrátane psychologickej podpory. V takých prípadoch

⁽¹⁷⁾ V článku 9 smernice 95/46/ES sa stanovuje, že členské štáty vykonajú opatrenia pre výnimky a odchýlky pre spracovanie osobných údajov, vykonávané výlučne na žurnalistické účely alebo účely umeleckého alebo literárneho vyjadrenia, iba vtedy, ak sú nevyhnutné pre uvedenie práva na súkromie do súladu s nariadeniami, ktorými sa riadi sloboda prejavu.

⁽¹⁸⁾ Bod 10.9. odporúčania Rady Európy, Rec(2006) 8.

⁽¹⁹⁾ V článku 10 ods. 2 EDLP sa povoľujú obmedzenia iba v prípade práva na slobodu prejavu, „ktoré stanovuje zákon“ a sú „nevyhnutné v demokratickej spoločnosti“ na presadzovanie konkrétnych a dôležitých verejných záujmov (napríklad národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, ochrany pred trestnými činnosťami a neporiadkom, ochrany zdravia a morálky) alebo na ochranu dobrého mena či práv iných. Vo svojich návrhoch k veci *Satakunnan* (vec C-73/07, *Tietosuojaalvautuettu/Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia*, [2008] Zb. s. I-9831) generálna advokátka Kokott správne poznamenala, že „[p]rišné použitie ochrany údajov by mohlo citeľne obmedziť slobodu prejavu. Investigatívna žurnalistika by tým bola do značnej miery vylúčená, keď by hromadné oznamovacie prostriedky smeli osobné informácie spracovávať a zverejňovať len so súhlasom dotknutej osoby alebo až po tom, ako ju informovali. Na druhej strane je zrejme, že hromadné oznamovacie prostriedky tým môžu porušovať súkromie jednotlivcov. (17) Z toho vyplýva, že je tu potrebné nájsť rovnováhu.“ (odsek 43).

⁽²⁰⁾ Pozri odôvodnenie 13 a článok 7 navrhovanej smernice.

⁽²¹⁾ Tamtiež.

musí byť komunikácia medzi obeťou a odborníkmi poskytujúcimi služby podpory primerane chránená pred zverejnením. Ak sa to nestane, obeť to môže odradiť od slobodnej komunikácie s poradcom. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov preto víta požiadavku v článku 7, že služby podpory obetiam musia byť „dôverné“. Je však potrebné objasniť rozsah a dôsledky tejto dôvernosti.

22. Konkrétne sa v navrhovanej smernici nestanovuje, či sa bude komunikácia obetí s poskytovateľmi služieb podpory považovať za „výsadnú“ v zmysle, že zverejnenie informácií počas súdneho konania bude vylúčené alebo inak obmedzené. To je zvyčajne prípad poskytovateľa služieb podpory, ktorý je lekárske špecialistom a musí zachovávať profesionálne tajomstvo. Existuje však aj podpora, ktorú neposkytujú takíto špecialisti. V takých situáciách je sporné, či by obeť bola pred zverejnením chránená.
23. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov preto odporúča stanoviť, že obeť týchto konkrétnych trestných činov bude mať právo odmietnuť zverejnenie dôvernej komunikácie s poskytovateľom služieb podpory pri akýchkoľvek justičných alebo administratívnych konaniach a že táto komunikácia sa môže tretej strane odovzdať len s jej súhlasom. To je zvyčajne prípad aj trestného konania, pričom sa nesmú ohroziť zákonné a dobre odôvodnené záujmy v oblasti vyšetrovania alebo stíhania (t. j. zbieranie potrebných dôkazov justičnými orgánmi).

2.2. Nariadenie o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach

2.2.1. Platnosť právnych predpisov o ochrane údajov

24. Ako bolo uvedené, navrhované nariadenie dopĺňa iniciatívu týkajúcu sa európskeho ochranného príkazu ohľadne vzájomného uznávania ochranných opatrení v trestných veciach. Keďže navrhované nariadenie sa týka justičnej spolupráce v občianskych veciach s cezhraničnými dôsledkami⁽²²⁾, jeho uplatňovanie patrí do rozsahu bývalého prvého piliera, a preto aj do rozsahu smernice 95/46/ES⁽²³⁾. V prípade iniciatívy týkajúcej sa európskeho ochranného príkazu tomu tak nebolo.
25. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov preto odporúča, aby sa aspoň do odôvodnení návrhu začlenil odkaz na smernicu 95/46/ES s uvedením, že osobné údaje spracované na základe nariadenia sú chránené podľa vnútroštátnych zákonov, ktorými sa vykonáva smernica 95/46/ES.

2.2.2. Informácie, ktoré sa majú poskytnúť osobe predstavujúcej riziko

26. Podľa článku 5 navrhovaného nariadenia poskytne strana, ktorá žiada o ochranný príkaz v inom členskom štáte, príslušným orgánom osvedčenie. Toto osvedčenie bude vyhotovené v súlade so štandardnou formou osvedčenia stanovenou v prílohe k navrhovanému nariadeniu. Príloha obsahuje osobné údaje chránenej osoby a osoby predstavujúcej riziko, napríklad informácie o ich identite a mieste pobytu, ako aj opis ochranného opatrenia. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov uznáva, že osobné údaje uvedené v osvedčení podľa požiadaviek prílohy sú na účely, na ktoré boli zozbierané, v zásade primerané, relevantné a nemajú nadmerný rozsah.
27. Z návrhu však dostatočne jasne nevyplýva, ktoré osobné údaje chránenej osoby sa oznámia osobe predstavujúcej riziko, a to najmä podľa článku 13⁽²⁴⁾. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov sa preto domnieva, že osoba predstavujúca riziko by mala získať iba tie osobné údaje, ktoré sú nevyhnutne potrebné na realizáciu opatrenia. Pri oznamovaní týchto informácií by sa okrem toho malo do najväčšej možnej miery zabrániť zverejneniu adresy alebo iných kontaktných údajov chránenej osoby⁽²⁵⁾. Takéto obmedzenie by sa malo uviesť v znení článku 13.

⁽²²⁾ Pozri článok 81 Zmluvy o fungovaní EÚ, t. j. bývalý článok 65 Zmluvy o ES.

⁽²³⁾ Smernica 95/46/ES sa neuplatňuje na spracovanie osobných údajov počas činnosti nepatriacej do rozsahu práva Spoločenstva, napríklad činnosti uvedenej v hlave V a VI Zmluvy o Európskej únii a v žiadnom prípade sa neuplatňuje na operácie spracovania týkajúce sa verejnej bezpečnosti, obrany, bezpečnosti štátu a činností štátu v oblastiach trestného práva (pozri článok 3 smernice).

⁽²⁴⁾ Článok 13 sa týka povinností informovať osobu predstavujúcu riziko vis-a-vis.

⁽²⁵⁾ V tomto zmysle pozri stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 5. októbra 2010 k európskemu ochrannému príkazu a európskemu vyšetrovaciemu príkazu v trestných veciach, op. cit., odseky 45 až 49.

3. ZÁVERY

28. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov víta politické ciele oboch zvažovaných návrhov a vo všeobecnosti súhlasí s prístupom Komisie. Domnieva sa však, že v určitých prípadoch by sa mala ochrana súkromia a osobných údajov obetí v navrhovanej smernici posilniť a bližšie objasniť.
29. V prípade navrhovanej smernice o právach, podpore a ochrane obetí trestných činov navrhuje európsky dozorný úradník pre ochranu údajov zákonodarcovi:
- začleniť do článku 23 všeobecné ustanovenie o ochrane súkromia a osobných údajov, v ktorom sa stanoví, že členské štáty zabezpečenia čo najväčšiu ochranu súkromného a rodinného života obetí a ochranu osobných údajov obetí od prvého kontaktu s úradnými orgánmi počas akýchkoľvek súdnych konaní a po nich; ďalej je potrebné upraviť súčasný článok 23 ods. 1 tak, aby súdnym orgánom umožňoval vydávať ochranné opatrenia aj „počas vyšetrovania trestných činov“,
 - uviesť v článku 23 ods.1 zoznam minimálnych opatrení (ako sa uvádza v odseku 14), ktoré môžu justičné orgány prijať s cieľom chrániť súkromie a fotografie obetí a ich rodinných príslušníkov,
 - stanoviť, aby členské štáty od všetkých orgánov, ktoré prídu do kontaktu s obeťami, vyžadovali prijatie jasných noriem, na základe ktorých môžu tretím stranám poskytnúť informácie získané od obetí alebo informácie týkajúce sa obetí len za podmienky, že obeť s takýmto zverejnením výslovne súhlasí, alebo existuje právna požiadavka alebo povolenie na takéto zverejnenie,
 - začleniť do článku 3 požiadavku na poskytnutie informácií obeťami o ďalšom spracovaní ich osobných údajov v súlade s článkom 10 smernice 95/46/ES a zväziť, či začleniť osobitné ustanovenia o práve na prístup k jej osobným údajom,
 - objasniť rozsah požiadavky na dôvernosť v prípade služieb podpory obeťami v súlade s článkom 7 so spresnením, že obeť bude mať právo odmietnuť zverejnenie dôvernej komunikácie s poskytovateľom služieb podpory pri akýchkoľvek justičných alebo administratívnych konaniach a že táto komunikácia sa môže v zásade tretej strane sprístupniť len s jej súhlasom (pozri najmä odseky 22 až 23).
30. Pokiaľ ide o navrhované nariadenie o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach navrhuje európsky dozorný úradník pre ochranu údajov zákonodarcovi:
- začleniť, a to aspoň do odôvodnení návrhu, odkaz na smernicu 95/46/ES s uvedením, že osobné údaje spracované na základe nariadenia sú chránené podľa vnútroštátnych zákonov, ktorými sa vykonáva smernica 95/46/ES,
 - jasne stanoviť v článku 13, že osoba predstavujúca riziko by mala získať iba tie osobné údaje o chránenej osobe, ktoré sú nevyhnutne potrebné na výkon opatrenia; pri oznamovaní týchto informácií by sa malo v čo najväčšej miere zabrániť zverejneniu adresy alebo iných kontaktných údajov chránenej osoby.

V Bruseli 17. októbra 2011

Giovanni BUTTARELLI
Asistent európskeho dozorného úradníka pre
ochranu údajov